

מ"ת 1192/06/22 - מדינת ישראל נגד בריהון בירוק

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 1192-06-22 מדינת ישראל נ' בירוק
תיק חיצוני: 266209/2022

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	בריהון בירוק

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 14.6.22 ולפיה קבעתי כי מסוכנותו של המשיב מחייבת את הימצאותו בתנאים של מעצר בית מלא.

לצורך הבנת התמונה המלאה אביא להלן את עיקרי החלטתי מיום 14.6.22:

"אני מסכים עם ב"כ המבקש כי קיים כרסום מהותי באיכות הראיות שסיפק מכשיר הדרגר בפרשה זו.

אכן כל פלטי ה"ינשוף" מצביעים על מצב של "אלכוהול בפה" מה שמחייב המתנה של 15 דקות בין בדיקה לבדיקה, ולאחר המתנה זו אמור מצב "אלכוהול בפה" שהיעלם ככל שלא המשיך הנבדק לשתות.

במקרה זה על פני שש בדיקות שונות לא נעלם חיווי "אלכוהול בפה", מצב המעיד על אי תקינות לכאורית של המכשיר המודד.

בתגובה למצב הראייתי המתואר לעיל, הסירה המדינה את עמדתה למעצר מאחורי סורג ובריה, וניתנה הסכמה למעצר בית מלא.

הלכה ותיקה היא כי יכולת המדינה להוכיח מצב של שכרות, אינה נשענת בהכרח על בדיקת נשיפה או בדיקת דם של חשוד.

אין כל מניעה להוכיח מצב של שכרות (ולא רק נהיגה תחת השפעת אלכוהול) באמצעות ראיות חיצוניות דוגמת מזכרי שוטרים המתארים את מצבו של החשוד, לצד נתונים של דוח מאפיינים.

אין המדובר בהחלטות מנחות אלא בפסיקה ותיקה ומפורשת של בית המשפט העליון (וראה בעניין זה את רע"פ 3503/04 אהרון נגד מדינת ישראל, רע"פ 3034/16 דין נגד מדינת ישראל, בש"פ 6595/08 יעקובסון נגד מדינת ישראל, וזו רק רשימה חלקית).

בחומר החקירה שבפני מתועד המשיב כמי שכשל בדוח המאפיינים שלו במבחן הליכה לאורך קו ישר, נמצא מתנדנד במבחן זה, כשל במבחן הבאת אצבע לאף, תואר כמי שנודף מפיו ריח חריף של אלוהול, עיניו מבריקות, ובדיקת אינדיקציה ראשונית לנוכחות אלוהול כשל (נמצא רף של 550 מיקרוגרם בבדיקה שלרף הנמדד אין ערך ראייתי זולת אינדיקציה להעברת החשוד לבדיקת ינשוף).

צפייה בסרטוני האירוע מחזקת בעיני את טענת השוטרים כי נהג הרכב החשוד היה במצב של שכרות שכן תגובותיו לאירוע ולמצבו שנטען כלפיו על ידי השוטרים אינן מעידות בעיני על מצב של פיקחות, גם בהתעלם מטיעוני המשיב כי מעצרו נובע משיקולים גזעניים של השוטרים.

אני קובע כי בידי המדינה (גם ללא נתוני בדיקת הינשוף) ראיות לכאורה ברף סביר למצב של שכרות מצד המשיב עת נהג במצבו זה ברכב.

ביחס לשאלת מסוכנותו של המשיב, המדובר במי שלו רישיון נהיגה משנת 2001 ולחובתו 14 הרשעות תעבורה ועבירה פלילית אחת של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו.

רק ביום 4.5.21 הורשע המשיב בביצוע עבירה של נהיגה תחת השפעת אלוהול ותלוי כנגדו מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים בגין עבירה זו.

בשנת 2013 הורשע המשיב בביצוע עבירה של נהיגה במצב שכרות יחד עם גרימת תאונה במצב של שכרות.

המדובר בתאונה שנייה לה גרם המשיב שכן גם ביום 17.6.13 הורשע בגרימת תאונה אחרת עת היה שיכור ובעקבות אירוע זה נגזרו עליו 100 ימי מאסר ו- 30 חודשי מאסר.

יוצא כי האירוע נשוא פרשה זו היא נהיגתו השלישית לכאורה של המשיב ברכב כאשר הוא במצב של שכרות, ואם נחשיב גם את העבירה של נהיגה תחת השפעת אלוהול, אז המדובר בנהיגה רביעית תחת השפעת אלוהול.

על פניו המדובר ברצדיוסט (עברין סדרתי) בכל הקשור לשתיית אלוהול ולנהיגה לאחר מכן.

אני סבור כי רף המסוכנות של המשיב גבוה ומצדיק לכל הפחות בשלב זה את המשך מעצר הבית המלא.

בחלוף זמן ניכר, ובהיעדר הפרות מצד המשיב, ניתן יהיה לשקול בהמשך יציאה לעבודה, אך בשלב זה וכדי להגן על הציבור, אין אני מוצא כל הצדקה לשנות את תנאי שחרורו הנוכחיים של המשיב.

בהמשך להחלטתי לעיל, הגיש ב"כ המבקש ערר לבית המשפט המחוזי, אך בסופו של יום ביקש למחוק את הערר והמבקש נשאר בתנאי מעצר בית מלא כשלושה שבועות עד שהגיש ב"כ המבקש בקשה זו לעיון חוזר.

בטיעוניו, טען ב"כ המבקש כי עצם העובדה שתיקו העיקרי של המבקש נקבע להליך של הוכחות בחודש ספטמבר הקרוב, יש בה כדי להצדיק שינוי בהחלטה המקורית שכן המדובר בחלוף זמן ניכר שבהכרח יתרחש בפרשה זו.

בנוסף, חל שינוי נסיבות מעצם העובדה כי מעסיקו של המבקש (מטעם קק"ל) הודיע לו שככל שלא ישוב לעבודתו בימים הקרובים, הוא יפוטל מעבודתו.

המבקש מתגורר בדירה שכורה בבאר-שבע ועבד עד למעצרו במשתלה של קק"ל הסמוכה למושב גילת.

ב"כ המבקש הסביר כי הוא מבקש לאפשר למבקש לצאת בימים א-ה' לעבודה במשתלה, ובכוונת המבקש להגיע לעבודתו עם תחבורה ציבורית ללא ערב מלווה (ב"כ המבקש הסביר כי אין למבקש אופציה של ערב מלווה לעבודה) ומבלי שמעסיקו ידע שהמדובר באדם המצוי תחת תנאים מגבילים, שכן ככל שידע זאת, חושש המבקש כי הוא יפוטל.

המדינה התנגדה לכל שינוי בתנאי מעצר הבית המלא תוך שהדגישה את העובדה כי המדובר במי שפעם אחר פעם נוהג ברכב כאשר הוא שיכור או תחת השפעת אלכוהול, וגם מאסר מותנה בר הפעלה התלוי כנגדו לא הרתיע אותו מלנהוג שוב כאשר הוא שיכור באירוע נשוא בקשה זו.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בפני על רקע החלטתי המקורית שניתנה לפני כחודש ימים בלבד, הגעתי למסקנות הבאות:

שאלת יציאתו של אדם המצוי בתנאים של מעצר בית לעבודה, נדונה פעמים רבות בפסיקה.

בית המשפט העליון קבע בבש"פ 411/10 יורם וולוס נגד מדינת ישראל את הדברים הבאים:

"על פני הדברים נראה כי עניין לנו עם נהג שאינו מקפיד לקיים את צווי בתי המשפט.

יתרה מכך, גליון הרשעותיו מחייב את המסקנה כי הוא מסכן בדרך נהיגתו את הציבור, ועל כן המעט שניתן לעשות הוא להגביל את תנועותיו כדי שלא ישוב וינהג כל עוד לא הוכרע דינו.

עם זאת, סבורני כי מניעת יציאתו של העורר לעבודה הוא צעד לו נודעת חומרה יתרה, ולא היה מקום לנקוט בו ככל שניתן יהיה להבטיח כי מעבידו או אחר מטעמו יוודא כי במהלך העבודה לא ינהג העורר ברכב מנועי."

בית המשפט העליון קבע באותה הפרשה כי די בהצהרת מעבידו של העורר בבית המשפט כי ימנע גישה לרכב מן העורר

כדי שניתן יהיה לאפשר את השינוי המבוקש.

אני מסכים עם ב"כ העורר, כי כאשר אנו בפתחה של פגרת בתי המשפט, אין כל צפי שהליך ההוכחות יסתיים בחודשים הקרובים, ונכון יהיה למצוא פתרון סביר אשר מצד אחד לא יסכן את הציבור ומצד שני יאפשר למבקש תעסוקה סביר בתנאים מפוקחים.

כאשר המדובר בעברין תנועה רצדיוויסט שפעם אחר פעם נוהג ברכב כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, נדרשת לגביו מערכת מפקחת הרבה מעבר לנדרש ביחס למי שלא מכניס עצמו מעת לעת למצב של אובדן חושים עקב שתיית אלכוהול.

אין לבית המשפט יכולת לדעת מתי יחליט המבקש שוב לצרוך אלכוהול, ומתי אגב שכרותו יקבל שוב החלטה לנהוג ברכב.

כדי למנוע את המצב המתואר לעיל (שכבר התרחש בעבר מספר פעמים), לא ניתן להיבנות מהצעת ב"כ המבקש לשחרר את המבקש מפיקוח בתנאים של מעצר בית מלא ולאפשר לו להגיע עצמאית עם תחבורה ציבורית, ללא כל ערב מפקח, למקום עבודתו, ושם יוכל לשהות ימים שלמים מבלי שמעסיקו מודע כלל למצבו של המבקש המצוי בתנאים מגבילים.

אני מוכן לשקול בחיוב את בקשת המבקש לצאת לעבודה, אך זאת בתנאים שהגדיר בית המשפט העליון בפרשת וואלוס לעיל - כלומר מעורבות של המעסיק בפיקוח על המבקש, ובנוסף ליווי של אחד הערבים את המבקש למקום עבודתו ובחזרה ממנו לביתו.

עד שלא יתמלאו שני התנאים לעיל, אין אני רואה כל דרך "לקחת סיכון" על גב הציבור ולסמוך על המבקש שלא יתקרב לאלכוהול ולא יגיע שוב במצב של שכרות לנהיגת רכב.

ברגע שב"כ המבקש יוכל לרתום למהלך העבודה את מעסיקו של המבקש (בין אם המדובר במעסיק הנוכחי ובין אם מעסיק מפקח אחר), וברגע שיימצא פתרון לערב מלווה לעבודה ובחזרה ממנה, יותר מסביר כי בקשתו לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית המלא, תיענה בחיוב.

בשלב זה, אני משאיר את תנאי מעצר הבית המלא ללא כל שינוי וזאת בשל מסוכנותו של המבקש וחוסר היכולת לאיין מסוכנות זו בתנאים שמציע ב"כ המבקש.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"ב, 14 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.